

BÀI HỌC 7

KHI XUNG ĐỘT XẢY RA

CÂU GỐC: “Và, anh em thấy đều chịu phép báp-têm trong Đấng Christ, đều mặc lấy Đấng Christ vậy. Tại đây không còn chia ra người Giu-đa hoặc người Gờ-réc; không còn người tôi mọi hoặc người tự chủ; không còn đàn ông hoặc đàn bà; vì trong Đức Chúa Jê-sus Christ, anh em thấy đều làm một” (Ga-la-ti 3:27, 28).

KINH THÁNH NGHIỆN CỨU: Công vụ 6:1-6; Công vụ 10:1-23; Ma-thi-ơ 5:17-20; Công vụ 11:3-24; Công vụ 15:1-22; A-mốt 9:11, 12.

Một trong những nhiệm vụ khó khăn nhất của bất kỳ cộng đồng Cơ Đốc nào là duy trì sự hiệp nhất khi có những khác biệt về ý kiến trong các vấn đề liên quan đến danh tính và sứ mạng của hội thánh. Những khác biệt này có thể dẫn đến hậu quả hủy hoại.

Các cộng đồng Cơ Đốc ngày nay không khác gì những cộng đồng chúng ta thấy trong Tân Ước. Con người là con người, và các sự khác biệt, ngay cả những điều quan trọng sẽ đến. Những Cơ Đốc nhân đầu tiên phải đối diện với một số xung đột xảy ra từ các thành kiến giữa cá nhân và từ các sự khác biệt nghiêm trọng về việc giải nghĩa các câu chuyện và thực hành của Cựu Ước. Những xung đột này có thể đã phá hủy hội thánh trong giai đoạn thơ ấu nếu không có các sứ đồ và các nhà lãnh đạo quan tâm tìm kiếm sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh và Kinh Thánh để giải quyết những căng thẳng này.

Một vài tuần trước, chúng ta đã nghiên cứu làm thế nào hội thánh ban đầu đã kinh nghiệm sự hiệp nhất. Tuần này chúng ta học về cách hội thánh ban đầu giải quyết những xung đột làm suy yếu sự hiệp nhất và đe dọa sự sống còn của hội thánh. Những xung đột này là gì, họ đã giải quyết thế nào, và ngày nay chúng ta có thể học được gì từ những kinh nghiệm đó?

1. CÁC THÀNH KIẾN VỀ SẮC TỘC

Đọc Công vụ 6:1. Vấn đề gì trong hội thánh ban đầu khiến một số người phàn nàn về việc phân phối không công bằng lương thực cho người góa bụa?

Một số Cơ Đốc nhân đầu tiên dường như kỳ thị đối với những người góa bụa của tín đồ Hy Lạp ở giữa họ và cung cấp cho họ ít thức ăn hơn những người góa bụa của người Hê-bơ-rơ. Sự thiên vị được nhận thức này đã gây ra sự rạn nứt trong cộng đồng đầu tiên của các tín đồ. Liệu sự thiên vị có đúng hay không, câu này không có nói, mà chỉ nói rằng một số người tin là có. Sự xung đột này đã đe dọa sự hiệp nhất của hội thánh. Thật thú vị khi thấy sự chia rẽ về sắc tộc phát triển một cách nhanh chóng trong hội thánh.

Đọc Công vụ 6:2-6. Những bước đơn giản nào hội thánh ban đầu đã thực hiện để giải quyết sự hiểu lầm này?

Hội thánh đầu tiên đã phát triển nhanh chóng, và sự tăng trưởng này đã đem lại nhiều gánh nặng cho các sứ đồ. Việc bổ nhiệm bảy người, thường được gọi là “chấp sự” (mặc dù Tân Ước không gọi họ như vậy), giải tỏa căng thẳng trong hội thánh Giê-ru-sa-lem và cho phép có sự tham gia của nhiều người hơn trong chức vụ của hội thánh.

Các sứ đồ lắng nghe những lời phàn nàn của các tín đồ Hy Lạp và họ đã gọi hết thầy môn đồ lại. Họ chọn bảy môn đồ làm cộng sự của các sứ đồ, tất cả đều là người Hy Lạp. Những người này được cho là “có danh tốt, đầy đầy Đức Thánh Linh và trí khôn” (Công vụ 6:3). Nhiệm vụ của các sứ đồ, cho đến lúc đó vừa rao giảng Lời Chúa vừa phân phát lương thực cho người góa bụa, được chia thành hai nhóm, mỗi nhóm làm một công việc có giá trị như nhau để rao giảng phúc âm. Lu-ca dùng cùng một chữ, “chức vụ” hay “dịch vụ” (diakonia), để chỉ cả chức vụ của các sứ đồ rao giảng Lời Chúa (Công vụ 6:4) và cho chức vụ của các chấp sự trong việc phân phát thực phẩm (Công-vụ 6:1).

Bạn thấy sự quan trọng nào trong sự kiện là các nhà lãnh đạo đã kêu gọi nhiều người trong số các tín đồ lại với nhau (Công vụ 6:2) để cố gắng tìm ra giải pháp?

2. SỰ TRỞ LẠI ĐẠO CỦA NGƯỜI NGOẠI

Sự trở lại đạo của người ngoại để chấp nhận phúc âm của Đức Chúa Giê-su là một biến cố trong sách Công vụ, là bước khởi đầu cho cuộc xung đột lớn nhất trong cuộc đời của hội thánh sơ khai, một điều đe dọa đến sự sống còn và sứ mạng của hội thánh.

Đọc Công vụ 10:1-23. Những yếu tố nào trong đoạn này cho thấy Đức Thánh Linh đang hoạt động trong lòng nhiều người để chuẩn bị cho người Ngoại tiếp nhận phúc âm?

Sự hiện thấy thật kỳ quặc đối với Phi-e-rơ. Ông rất kinh ngạc, như một người Do Thái trung tín, ông chưa bao giờ ăn các loại thực phẩm không sạch và ô uế như luật pháp dạy (Lê-vi Ký 11; Ê-xê-chi-ên 4:14 và Đa-ni-ên 1:8). Tuy nhiên, mục đích của sự hiện thấy này không phải là về sự ăn uống mà về các chướng ngại vật giữa người Do Thái và người Ngoại cản trở sự lan rộng của phúc âm. Những hàng rào như thế ít nhất cũng thịnh hành trong thế giới thời xưa cũng như hiện nay.

Trong những thập kỷ đầu tiên, Cơ Đốc giáo căn bản gồm những người Do Thái đã chấp nhận Đức Chúa Giê-su như Đấng Mê-si đã hứa trong Cựu Ước. Những tín đồ đầu tiên trong Đức Chúa Giê-su là những người Do Thái trung thành đã tuân giữ luật pháp như đã được dạy. Họ không xem phúc âm của Đức Chúa Giê-su như xóa bỏ hoặc hủy bỏ các luật lệ của Cựu Ước (Ma-thi-ơ 5:17-20).

Đọc Công vụ 10:28, 29, 34, 35. Phi-e-rơ hiểu thế nào ý nghĩa của sự hiện thấy ở Gióp-bê? Điều gì đã khiến ông có sự giải nghĩa này?

Những gì chúng ta thấy xảy ra trong Công vụ là Đức Thánh Linh đã chuẩn bị cho những người Ngoại được nhận vào mỗi tương giao của cộng đồng Cơ Đốc nhân. Và họ có thể làm điều này mà không cần phải chịu phép cắt bì và trở thành người Do Thái trước.

Điều đã thuyết phục Phi-e-rơ và bạn bè của ông rằng đây thật sự là ý muốn của Đức Chúa Trời là sự tuôn đổ Đức Thánh Linh trên Cọt-nây và gia đình của ông theo cách tương tự như những gì các môn đồ của Đức Chúa Giê-su đã kinh nghiệm vào ngày Lễ Ngũ Tuần (Công vụ 10:44-47). Nếu Đức Thánh Linh có thể được ban cho người Ngoại giống như Ngài đã được ban cho người Do Thái, thì rõ ràng là phép cắt bì không phải là điều kiện tiên quyết để trở thành tín đồ trong Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Kết luận này mở đầu cho cuộc xung đột thần học lớn giữa các Cơ Đốc nhân đầu tiên.

3. ĐỨC THÁNH LINH HƯỚNG DẪN

Ngay sau đó các báo cáo về những gì xảy ra ở Sê-sa-rê với Cọt-nây đã đến với những người lãnh đạo cộng đồng Cơ Đốc ở Giê-ru-sa-lem, và họ yêu cầu Phi-e-rơ giải thích. Họ đã bị xúc phạm bởi những gì Phi-e-rơ làm vì theo sự hiểu biết của người Do Thái về Luật Môi-se, những người Do Thái trung thành không được phép ăn với người Ngoại (Công vụ 11:3).

Đọc Công vụ 11:4-18. Phi-e-rơ đã nói gì để giải thích công việc của Đức Thánh Linh và sự hướng dẫn của Ngài trong biến cố này? Ông đã nói điểm chính là gì khi kể lại những việc đã xảy ra?

Mặc dù một số câu hỏi đặt ra về sự hợp pháp của các hành động và quyết định của Phi-e-rơ để báp-têm cho những người Ngoại này, nhưng có các nhân chứng đầy đủ (Công vụ 11:12) đã xác nhận rằng Đức Thánh Linh đã bày tỏ sự hiện diện của Ngài giống như trong Lễ Ngũ Tuần. Sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh trong trường hợp này thì không thể bào chữa được và món quà đã được công nhận. “Tín đồ nghe bấy nhiêu lời xong, đều thỏa thuận và ngợi khen Đức Chúa Trời, rằng: Vậy Đức Chúa Trời cũng đã ban sự ăn năn cho người Ngoại để họ được sự sống” (Công vụ 11:18).

Đọc Công vụ 11:19-24. Điều gì xảy ra tiếp theo trong đời sống của hội thánh đầu tiên?

Có lẽ một số ở Giê-ru-sa-lem nghĩ rằng những gì đã xảy ra với Cọt-nây và gia đình ông sẽ là một ngoại lệ và một kinh nghiệm như vậy sẽ không được lặp lại. Nhưng đó không phải là điều Đức Thánh Linh dự định. Vì các môn đồ của Đức Chúa Giê-su tản lạc khắp Giê-ru-sa-lem và Giu-đê, vì cuộc bắt bớ đạo xảy ra sau cái chết của Ê-tiên (Công vụ 8:1), họ đi đến Sa-ma-ri, Phê-ni-xi, đảo Chíp-rơ và thành An-ti-ốt, nên càng ngày càng có nhiều người Ngoại chấp nhận Đức Chúa Giê-su làm Cứu Chúa của họ. Đây là điều Đức Chúa Giê-su đã nói trước (Công vụ 1:8). Thật tuyệt vời khi có nhiều người Ngoại chấp nhận Chúa, nhưng nếu chúng ta đặt mình vào địa vị của những tín đồ Do Thái thời đó, thật không khó để thấy họ không biết phản ứng thế nào.

Làm thế nào chúng ta có thể nắm giữ quan điểm hẹp hòi của hội thánh và sứ điệp nếu điều đó cản trở sự làm chứng của chúng ta?

4. GIÁO HỘI NGHỊ TẠI GIÊ-RU-SA-LEM

Đọc Công vụ 15:1, 2 và Ga-la-ti 2:11-14. Hai vấn đề nào gây ra sự xung đột nghiêm trọng trong hội thánh?

Sự đe dọa đối với sự hiệp nhất trong hội thánh mà các Cơ Đốc nhân đầu tiên gặp phải là có thật và khó khăn. Một số Cơ Đốc nhân Do Thái nghĩ rằng sự cứu rỗi chỉ có xảy ra cho những người thuộc về dân giao ước của Đức Chúa Trời, và điều này ngụ ý rằng phép cắt bì là một điều kiện. Và như là một phần của lối sống trung tín, những tín đồ Do Thái này cũng tin rằng họ sẽ tránh bất cứ sự tiếp xúc nào với người Ngoại có thể làm cản trở sự cứu rỗi của họ.

Người Do Thái có những truyền thống rất chặt chẽ liên quan đến sự liên hệ của họ với người Ngoại. Những truyền thống này nhanh chóng trở thành một trở ngại cho cộng đồng Cơ Đốc nhân mới khi các sứ đồ bắt đầu tiếp cận với những người Ngoại muốn theo Đức Chúa Giê-su. Bởi vì Đấng Mê-si là Đấng Cứu Rỗi của những người có giao ước với Đức Chúa Trời, như đã nói trong Cựu Ước, như vậy có phải là người Ngoại phải trở thành người Do Thái trước và sau đó làm theo các quy tắc giao ước giống nhau nếu họ muốn được cứu?

Đọc Công vụ 15:3-22. Một số vấn đề nào được trình bày trong Giáo Hội nghị Giê-ru-sa-lem?

Vấn đề ở đây bắt nguồn từ các mâu thuẫn về những giải nghĩa sâu xa về phép cắt bì và mối quan hệ với dân Ngoại trong Cựu Ước. Khi các sứ đồ, các trưởng lão, và các đại biểu từ An-ti-ốt ngồi lại với nhau, có vẻ như cuộc thảo luận đã diễn ra trong một thời gian dài mà không có một quyết định nào.

Nhưng Phi-e-rơ, Ba-na-ba, và Phao-lô đã lên tiếng. Bài trình bày của Phi-e-rơ đã nói đến sự hiện thấy mà Chúa đã ban cho ông và ơn của Đức Thánh Linh, mở đường để đem sứ mạng đến cho dân Ngoại. Sau đó, Phao-lô và Ba-na-ba chia sẻ những câu chuyện của họ về những gì Chúa đã làm cho dân Ngoại qua họ. Kết quả là nhiều mắt đã được mở ra để thấy lẽ thật mới. Phi-e-rơ nói, “Chúng ta tin rằng nhờ ơn của Đức Chúa Giê-su, chúng ta được cứu cũng như người ngoại vậy” (Công vụ 15:11). Truyền thống lâu đời của nhiều thế kỷ đã được làm sáng tỏ theo ánh sáng của phúc âm.

Đã có bao giờ bạn thay đổi sự suy nghĩ về cách bạn hiểu về một niềm tin sâu xa? Bạn đã học được gì từ kinh nghiệm khi bạn có thể có câu hỏi về sự hiểu biết của mình về một niềm tin?

5. MỘT GIẢI PHÁP KHÓ KHĂN

Phải có một mức độ tin cậy từ hội thánh An-ti-ốt để gửi các đại diện đến Giê-ru-sa-lem để tìm giải pháp tốt nhất cho cuộc xung đột của họ. Tuy nhiên, sau những giờ thảo luận giữa các sứ đồ và các trưởng lão, Gia-cơ, anh em của Đức Chúa Giê-su, dường như là người lãnh đạo hội nghị, đã lên tiếng về việc phải làm (Công vụ 15:13-20). Rõ ràng hội đồng đã quyết định rằng người Ngoại không cần phải trở thành người Do Thái, tuân theo tất cả các luật lệ nghi, gồm cả phép cắt bì, để trở thành Cơ Đốc nhân.

Hãy đọc A-mốt 9:11, 12 và Giê-rê-mi 12:14-16. Những lời tiên tri của các tiên tri trong Cựu Ước đã đưa ra những gì liên quan đến các nước lân cận của Y-sơ-ra-ên?

Trong khi Gia-cơ trích dẫn từ A-mốt 9, chúng ta thấy có nói đến sự cứu rỗi của mọi dân trong các tiên tri của Cựu Ước. Đó là ý định của Đức Chúa Trời để cứu toàn thế giới qua sự làm chứng và kinh nghiệm của Y-sơ-ra-ên. Thật vậy, lời kêu gọi của Đức Chúa Trời cho Áp-ra-ham đã bao gồm một phước lành cho tất cả các dân tộc qua ông và dòng dõi của ông (Sáng thế Ký 12:1-3). Sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh; chức vụ của Phi-e-rơ, Ba-na-ba và Phao-lô giữa các dân ngoại; và sự trở lại đạo của nhiều dân Ngoại là bằng chứng không thể bỏ qua một bên. Những lời chứng này đã giúp các nhà lãnh đạo cộng đồng Cơ Đốc ở Giê-ru-sa-lem nhận ra rằng nhiều lời tiên tri của Cựu Ước đang được ứng nghiệm. Thật ra, Đức Chúa Trời đã ban hành các luật lệ hướng dẫn sự hiện diện của người Ngoại trong Y-sơ-ra-ên và những hạn chế áp dụng cho họ (Lê-vi Ký 17, 18). Gia-cơ cũng nhắc đến những luật này trong quyết định của ông (Công vụ 15:29). Rõ ràng cho mọi người thấy rằng Đức Chúa Trời kêu gọi người Ngoại tham gia cùng dân Ngài và nhận được sự cứu rỗi trong Đức Chúa Giê-su. Sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh đã cho họ hiểu sâu xa hơn về Kinh Thánh và cho họ thấy những lẽ thật quan trọng mà họ chưa thấy.

Công vụ 15:30-35 cho thấy phản ứng của các tín đồ ở An-ti-ốt về những gì đã được quyết định ở Giê-ru-sa-lem, “Thấy đều mừng rỡ vì được lời yên ủi” (Công vụ 15:31).

Chúng ta thấy ở đây trong sách Công vụ là một ví dụ mạnh mẽ về cách hội thánh ban đầu, qua sự vâng phục Lời của Đức Chúa Trời, cùng với tình yêu thương, sự hiệp nhất và lòng tin tưởng, dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh đã phòng ngừa những gì có thể là khủng hoảng lớn cho sự hiệp nhất.

Câu chuyện này dạy chúng ta gì về sự quan trọng không những chỉ lắng nghe những gì người khác nói mà còn phải nghĩ rằng họ có thể đúng, ngay cả khi họ nói những điều không đúng với những gì chúng ta muốn nghe?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Ellen G. White, “A Seeker for Truth,” tr. 131-142; “Jew and Gentile,” tr. 188–200, trong *The Acts of the Apostles*.

“Hội đồng đã quyết định trường hợp này gồm các sứ đồ và trưởng lão, những người danh tiếng trong việc lập các hội thánh Cơ Đốc cho người Do Thái và người Ngoại, với các đại biểu được chọn từ nhiều nơi khác nhau. Có các trưởng lão từ Giê-ru-sa-lem và các đại biểu từ An-ti-ốt, và các hội thánh có ảnh hưởng nhất đã hiện diện. Hội đồng quyết định theo đúng các phán đoán đã được soi sáng, và với sự nghiêm trọng của một hội thánh đã được thiết lập theo ý muốn của Chúa. Theo kết quả của các cuộc thảo luận, tất cả đều nhận thấy chính Đức Chúa Trời đã trả lời cho vấn đề bằng cách ban cho người Ngoại Đức Thánh Linh; và họ đã nhận ra rằng đó là phần của họ để tuân theo sự hướng dẫn của Thánh Linh.

“Toàn thể những người hiện diện không phải bỏ phiếu để giải quyết vấn đề. ‘Các sứ đồ và các trưởng lão, những người có ảnh hưởng và trí phán đoán, đã quyết định và ban hành mạng lệnh, mà các hội thánh đã chấp nhận. Tuy nhiên, không phải tất cả đều hài lòng với quyết định này; có một phe đẩy tham vọng và tự tin không đồng ý. Những người này tham gia vào công việc với trách nhiệm riêng của họ. Họ than phiền và vạch lỗi, để nghị những kế hoạch mới và tìm cách phá hủy công việc của những người mà Đức Chúa Trời đã phong chức để dạy sứ điệp phúc âm. Từ hội thánh đầu tiên đã gặp những trở ngại như vậy và điều này sẽ kéo dài cho đến tận thế.” – Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 196, 197.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Các bước nào để giải quyết những xung đột trong sách Công vụ mà chúng ta nghiên cứu tuần này có thể áp dụng cho hội thánh của bạn khi có sự bất đồng? Mặc dù vấn đề giải quyết ở đây là thần học, chúng ta học được gì từ chuyện này để giúp hội thánh khi các vấn đề văn hoá, chính trị, hoặc sắc tộc đe dọa sự hiệp nhất? Những nguyên tắc quan trọng nào chúng ta có thể dùng từ những gì chúng ta đã thấy?
2. Coi lại câu của Ellen G. White ở trên. Mặc dù có kết quả tích cực, một số vẫn không hài lòng. Chúng ta học được gì từ thực tế đáng buồn này?

TÓM TẮT: Hội thánh đầu tiên bị đe dọa bởi những mâu thuẫn nội bộ về một số vấn đề có thể hủy hoại hội thánh. Chúng ta đã thấy cách hội thánh, dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh và tuân phục Lời Chúa, đã có thể giải quyết các mâu thuẫn này và tránh được sự phân rẽ.